

for slid og ælde, hvis en bygning er fuld- og nyværdiforsikret.

Af bestemmelsen i § 8, stk. 1, følger, at udgifterne til reparationer efter en krigsskade — i det omfang det er økonomisk muligt for forbundet — dækkes fuldt ud, medens der ved totalskade gøres fradrag for slid og ælde. Begrundelsen for, at princippet om fuld- og nyværdiforsikring således ikke foreslås anvendt ved totalskade, er, at det på baggrund af, at loven tilsigter at lette genopbygningen i en situation, hvor der kan være mange og store skader i landet, ikke findes rimeligt, at forbundets økonomi anspændes med udgifter, der går ud over, hvad der er påkrævet til etablering af tilstanden før krigsskaden. I denne forbindelse bemærkes, at der ikke i forslaget er indeholdt regler om selvrisiko.

Princippet om fuld- og nyværdiforsikring gælder efter stk. 2 heller ikke for opgørelse af skader på løsøre, selv om en eventuelt foreliggende civil forsikringsaftale vedrørende løsøret skulle indeholde bestemmelser herom.

Stk. 3 indeholder en bestemmelse om forrentning af skyldig erstatning, og i stk. 4 foreslås adgang for forbundet til at yde erstatning for afsavn. Af administrative grunde foreslås det, at adgangen til at yde afsavnerstatning begrænses til væsentlige tab ved afsavn og i øvrigt således, at afsavnsydelsen fastsættes til en rente på indtil 3 pct. årligt af erstatningsbeløbet.

Til § 9.

Det angives her, hvem der er medlemmer af forbundet, og som sådanne skal udrede forsikringsbidragene til betaling af forbundets udgifter til erstatninger og administration. Bestemmelsen tilsigter således at angive, hvem der over for forbundet hæfter for forsikringsbidragene. Det ses af bestemmelsen sammenholdt med § 5, nr. 3, at det ikke er ejerne af det private indbo i bygninger, der ikke er krigsforsikret, der er medlemmer af forbundet, men ejerne af disse bygninger.

Medlemsskabet efter stk. 2, nr. 1 og 2, er obligatorisk og efter nr. 3 frivilligt, men er man først blevet medlem, kan man ikke melde sig ud. Medlemsskabet ophører imidlertid ved de forsikrede værdiers undergang.

Til § 10.

I denne paragraf indeholdes regler om foreløbige krigsforsikringsbidrag. Ved sådanne muliggøres udbetaling af erstatninger og dermed genopbygningen inden krigens ophør.

Der er efter stk. 1 kun hjemmel til at opkræve bidrag til dækning af indtrufne skader m. v., det vil

sige administrationsudgifter. Forbundet kan således ikke oparbejde nogen formue.

Det følger af stk. 2, at foreløbige bidrag kun skal beregnes for den tid, de pågældende værdier har været forsikret i forbundet i kalenderåret.

Størrelsen af de samlede foreløbige bidrag er ikke begrænset, men vil være afhængig af antallet af kalenderår, der udløber under krigstilstanden. I øvrigt kan foreløbige bidrag ikke opkræves med mere end 1 pct. årligt af forsikringssummen, jfr. § 12, stk. 1.

Til § 11.

I denne paragraf indeholdes regler om det endelige forsikringsbidrag, der pålignes efter krigstilstandens ophør, når forbundets forpligtelser kan opgøres endeligt. Bestemmelsen forudsætter, at påligning af foreløbige bidrag ophører ved krigstilstandens afslutning, når endeligt bidrag kan beregnes.

Efter bestemmelsen i stk. 2 beregnes det endelige bidrag forholdsmæssigt for den tid, de pågældende værdier har været forsikret i forbundet.

Et medlems samlede krigsforsikringsbidrag vil komme til at bestå af summen af de ham pålignede foreløbige bidrag med tillæg af det endelige bidrag.

Efter stk. 4 kan det endelige bidrag ikke overstige 5 pct. af det beløb, hvorefter bidragspligten bestemmes.

Til § 12.

Opkrævningsreglen i stk. 1 tilsigter at fordele betalingsbyrden for medlemmerne over nogen tid. Hvis det endelige bidrag ansættes til de fulde 5 pct. af forsikringssummen, jfr. § 11, stk. 4, vil opkrævningen først være afsluttet, når 5 år er forløbet efter dets påligning, hvilket tidligst vil være 5 år efter krigstilstandens ophør.

Til § 13.

I denne paragraf indeholdes nogle særlige regler om krigsforsikring af privat indbo, der befinder sig i bygninger, der ikke er krigsforsikret. Efter stk. 1 er bygningens ejer pligtig at anmeldte værdien af sådant indbo til krigsforsikringen. Virkningen af, at denne anmeldelsespligt tilsidesættes, er, at den pågældende bygningsejer — det kan f. eks. være staten, jfr. § 1, stk. 2, nr. 1 — bærer risikoen for krigsskade på indboet, jfr. herved regresbestemmelsen i stk. 3, 2. pkt. Indboet er imidlertid krigsforsikret, uanset om anmeldelse har fundet sted, jfr. stk. 3, 1. pkt., og § 5, nr. 3, og i tilfælde af krigsskade har indboets ejer således krav mod forbundet.

Til § 14.

Det findes rimeligt, at krigsforsikringsbidrag skal kunne udlignes på lejerne efter samme regler